

Naar jeg havde kunnet erkjende, at den ærede Minister fremsatte, var saa grundigt, som det ærede Medlem for Thisted Amts 2den Valgtreds erkjendte, at det, seet fra hans Standpunkt, var, vilde jeg tvertimod ogsaa have ydet den ærede Minister samme Roes, som han ydede ham. — Jeg kan omtrent indskrænke mig hertil. Med Hensyn til det Spørgsmaal, som jo vil komme til nærmere Forhandling, nemlig om Tienden skal blive ved Menighederne, maa jeg tilstaae, at jeg ikke formaaer at see, hvorledes dette egentlig lader sig gennemføre. Hvis en Lov om Frimenigheder udkommer, hvis der altsaa bliver flere Frimenigheder i Landet, og Tienden bliver erkjendt for Menighedernes Eiendom, kan jeg godt forstaae, at Frimenighederne ogsaa maae have Krav paa Tienden til deres særlige Menighed. Dette vilde maaffee være fuldstændig begrundet, dersom den lovgivende Magt gik ud fra, at Tienden var Menighedernes Eiendom; thi naar Medlemmerne af Frimenighederne maae svare deres Deel til denne Tiende, og det erkjendes, at den tilhører Menigheden, synes det at ligge nær, at de ogsaa maae kunne fordrø deres Andeel deraf, men jeg maae tilstaae, at jeg ikke kan see, hvorledes vi skulle komme ud over alle de Vanskeligheder, der ville vise sig at være tilfede ved Udførelsen af noget Saadant. Jeg kan godt forstaae, at det vilde udflyde denne Sags Tilendebringelse i en Række af Aar; det er ikke muligt at sige hvorlænge; men jeg kan ikke troe, at et Forsøg paa at bringe Sagen over i den Gænge vil fremme den.

Søgsbro: Det overraste mig at høre af den ærede Taler her foran (Gad), at vi aldeles havde slistet Standpunkt, at han i 1862 havde staaet paa det samme Standpunkt som jeg nu. Jeg erindrede det ikke, men jeg har nu siden gennemlæst hans Foredrag, og jeg troer, at han, naar han selv gennemlæser det, vil see, at der er meget væsentlige Forskjelligheder imellem os. Jeg kan paa ingen Maade gaae ind paa, hvad man kalder en Løn-

ningsfond; det troer jeg, at han f. Ex. kunde dengang, og, naar han frygte, at det skulde være Conseqventen af det, jeg havde foreslaaet, troer jeg det paa ingen Maade. Vi kunne meget godt see, hvad der kommer ind i Statskassen og igjen gives ud af den, uden at der er en særegen Fond derfor. Jeg er nu, som dengang, en afgjort Modstander af en Lønningsfond med de Conseqventer, som deraf følger. Derimod er jeg fuldkommen enig med den ærede Taler i, at det kunde være meget pænseligt, at vi fik en Lønningslov, ogsaa fordi vi derved kunde komme til at medvirke med Hensyn til den Oprettelse af nye geistlige Embeder, som efterhaanden stæer, og som jeg tilstaaer, at jeg beklager, at ogsaa den nuværende Minister synes at være meget tilbøielig til. Jeg troer, at det ikke er heldigt paa denne Maade at sørge for en mere almindelig Sjælesorg her i Landet, og derfor skal jeg ganske vist ogsaa af den Grund ønske, at vi snart kunne faae en Lønningslov; men det er heller ingenlunde min Tanke, naar jeg nu har en afvigende Mening fra den, jeg tidligere havde, at Forslaget derved skulde flydes ud i en lang Fremtid; tvertimod er jeg for min Person overbevist om, at hvis det ærede Thing vil gaae ind paa den Ansøelse, jeg har, saa vil det være langt lettere at faae Sagen gennemført, end hvis man holder fast ved, hvad her foreligger i Lovforslaget. Vi have jo behandlet det flere Gange, men vi see, at vi i grunden ikke ere komne synderlig vidt med det, og jeg er overbevist om, at ligesaa lidt som vi tidligere have kunnet bringe det synderlig videre end til en 1ste Behandling her i Thinget, saaledes ville vi heller ikke nu komme meget langt udenfor dette Thing, uden igjen at træffe paa en Modstand, som vi ikke kunne overvinde. Jeg troer, at hvis man forsøgte en anden Vej, ad hvilken man ganske anderledes kunde beregne Følgerne af den hele Foranstaltning, vilde det være langt lettere at sætte Sagen igjennem. Naar den ærede sidste Taler (S. A. Hansen) udtalte sig, som om jeg vilde gjøre gjældende, at Tienden skulde være